

vilde være heldigere end de nuværende Bogne, i hvert Fald de bedste af dem; men jeg tilføje, at i Finansudvalget er der utvivlsomt Stemning for, at det ny System bør prøves, og deri er jeg heller ikke uenig. Det ærede Medlem mente, at navnlig for 1ste og 2den Klasse's Bogne vilde det være ønskeligt at indføre denne Type. Man kan heraf se, hvor forskellige Opfattelserne kunne være, thi jeg skulde snarere tro, at Fordelene vilde være størst ved 3dje Klasse's Bogne. Men i alt Fald ere vi enige om at henstille til Ministeren, at der paa en Banestrækning — f. Eks. paa Rystbanen, muligvis ogsaa paa Kjøbenhavn — Masnedshund-Routen — bliver gjort et Forsøg med denne Bogntype, saa at man kan komme til Klarhed over, hvorvidt den fuldt ud vil falde bedre i Publikums Smag end de nu anvendte Bogne. Det ærede Medlem fremdrog tillige et andet Spørgsmaal, nemlig om Anstiftelsen af Jærnbanemateriel i Udlandet eller hos en indenlandsk Fabrik — der er jo nærmest kun en Fabrik, hvorom der kan være Tale. Det ærede Medlem anbefalede meget at give indenlandsk Fabrikker Fortrinet fremfor Udlandet, og det ærede Medlem fandt deri straks ivrig Støtte fra det ærede Medlem fra Horsens (Wulff). Jeg maa dertil nødvendigvis sige, at jeg tror, at de ærede Medlemmer af Tinget, som interessere sig for denne Sag, vilde handle klogeft i at tage derpaa med en noget varsom Haand. Der kan selvfølgelig ikke være nogen Meningsforskjel om, at under lige Forhold bør altid den indenlandsk Fabrikant have Fortrinet fremfor den udenlandsk — det er noget, som følger af sig selv, og som slet ikke behøver at siges — men Spørgsmaalet er, hvorvidt det er rigtigt at begunstige indenlandsk Fabrikanter derved, at man betaler dem en højere Pris end den, hvortil man kan købe de Genstande, man skal anstafte fra Udlandet. Dette er jo i Virkeligheden et Spørgsmaal, som staar ganske i Klasse med Spørgsmaalet om Toldbeskyttelse; enten man giver den indenlandsk Industri en Understøttelse derigennem, at man ved Toldafgift holder Udlandet ude, eller man støtter den derigennem, at Staten direkte betaler mere for sin Vare, end den vilde have at betale til Udlandet, kommer for saa vidt ud paa et. Hvis der er nogen Forskel, maatte det nærmest være den, at Toldbeskyttelsen dog er lige for alle, medens derimod den Begunstigelse, som ad den anden Vej ydes en Fabrik, kommer til at bero paa Gunst og Gave. At ærede Medlemmer, som ere udprøvede Beskyttelsesmænd, ikke ere imod, at ogsaa denne sidste Fremgangsmaade følges, kan jeg forstaa: men det vilde

ikke kunne gaa an, om man ved Udtalelser her i Salen søgte at fastslaa Regler i denne Retning, som skulde være bindende for Administrationen eller for fremtidige Afgørelser. Det er ikke Finansudvalget ubekendt — det er blevet opløst for os ved en tidligere Lejlighed — at der fra Administrationens Side inden for visse Grænser er ydet den paa-gældende Fabrik Fortrin, selv hvor Prisen ikke i og for sig opfordrede dertil. I det, der er os opløst, har Finansudvalget ikke fundet noget, der gav Udvalget som saadant Anledning til Indsigelse; men Spørgsmaalet er og maa være et Spørgsmaal om Konduite fra Administrationens Side, der imod er det absolut ikke egnet til at trækkes frem for derom at søge fastslaaet et offentlig anerkendt Princip.

De ærede Medlemmer for Frederikshavn (H. Madsen) og Tisted (Trolle) fremdrog Spørgsmaalet om det foreslaaede Fiskerihandelsetablisement i Frederikshavn, hvis Nægtelse fra Udvalgets Side de begge beklagede. Det ærede Medlem fra Tisted fandt, at det ikke er en meget fyldestgørende Begrundelse, naar man fra Finansudvalget har henvist til, at Forslaget blev nægtet i Fjor, og at man derfor foreslaar det nægtet ogsaa i Aar. Deri skulde jeg give det ærede Medlem Ret, saafremt Forholdet havde været det, at man ikke i Fjor havde givet Grunde for sin Nægtelse; men da der i Fjor blev givet gode Grunde, og da vi i Aar ikke have fundet Anledning til at fremdrage yderligere Grunde, have vi, som vi pleje, for ikke at spille Tingets Tid til Unytte, nøjet os med at henvise til, hvad der blev sagt i Fjor. Grunden til, at vi ikke tiltræde denne Bevilling, er for det første den, at det ikke er os klart, at det virkelig er en Statsopgave at opføre dette Anlæg; dette synes i øvrigt det ærede Medlem fra Frederikshavn ogsaa til Dels at anerkende, idet han antydede, at muligvis kunde Fiskehandlerne selv opføre de fornødne Bygninger. Dernæst have vi ikke været paa det rene med, at Summen er passende. Det ærede Medlem fra Tisted nævnedes, at man i Hamborg opfører en Fiskehal til 1 Mill. Kr.; jeg tør ikke gaa ud fra, at dette er et absolut gyldigt Bevis for, at man i Frederikshavn bør bruge 127,000 Kr. Men bortset fra disse Betragtninger er der en Hovedting, som det ærede Medlem selv nævnedes, og som allerede i Fjor blev stærkt fremhævet af Ordsføreren, og det er, at Anlægget af Fiskerihavne rundt om er paa Dagsordenen, og at Afgørelsen af det her foreliggende Spørgsmaal i høj Grad kommer til at hænge sammen, navnlig med Spørgsmaalet om Anlæg af en Fiskerihavn ved